

ANNEX 4

Una flor vermella amb la tija verda - Helen Buckley

La Maria era una nena amb molta il·lusió que anava a l'escola. Un matí la mestra va dir:

- Avui farem un dibuix.

- Que bé! -va pensar ella, ja que li agradava dibuixar.

Amb molt d'entusiasme va agafar la seva caixa de colors i va començar a dibuixar. Però la mestra va dir:

- Espereu-vos! no comenceu fins que no us digui què heu de fer. Bé, ara dibuixarem les flors d'un jardí.

La Maria va començar a fer flors de color rosa, lila i blau. En aquell moment es va sentir que la mestra deia:

- Espereu-vos, jo us ensenyaré com heu de fer les flors. Així, dibuixeu una flor vermella amb la tija verda.

Després va afegir:

- Ara sí que ja podeu començar.

La nena va mirar la flor de la mestra, va mirar la seva, li va agradar més la seva però, sense dir res, va guardar el seu paper i va intentar copiar la flor de la pissarra: era vermella amb la tija verda.

Un altre dia la mestra va dir:

- Avui farem una redacció.

- Que bé -va pensar la Maria- així podré escriure a les estrelles.

Però de cop, va sentir que la mestra deia:

- Espereu-vos, jo us diré què heu d'escriure! El tema serà: "les vacances".

La Maria es va preguntar:

- Per què sempre hem d'escriure sobre el mateix tema? Però va, posaré que a l'estiu les estrelles surten més tard.

El seu pensament va ser interromput per la veu de la mestra:

- Espereu-vos, jo us diré què heu de posar. Apunteu: Lloc d'estiueig (muntanya o platja), amb qui (pares o amics), quin mitjà de transport veu utilitzar (aeri, marítim o terrestre), què veu fer, com us ho veu passar, quants dies van ser, quan veu marxar i quan veu tornar... Ho heu entès? doncs ja podeu començar.

La Maria es va posar molt trista perquè amb aquesta pauta no hi havia lloc per les estrelles i no podia manifestar com les admirava. Però resignada, va agafar el llapis i va començar a contestar, un per un i de forma ordenada, tots els aspectes que la mestra els havia estipulat. Així, la nena va comprendre que era més important fer el que deia la mestra que no el que ella volia.

Però passat un temps, la família de la Maria, va canviar de població, i per tant, també d'escola. Un dels primers dies de classe, la mestra va dir:

- Avui farem un dibuix.

La Maria es va quedar molt tranquil·la esperant que la mestra els digués com havien de fer-ho. Quan la mestra va adonar-se que la Maria no feia res se li acostà i li digué:

- Per què no treballes? Que no t'agrada dibuixar?

- Sí, -va respondre- però estic esperant que vostè em digui com ho he de fer.

- Com tu vulguis -li va respondre la mestra.

- I amb quins colors?

- Amb els que més t'agradin.

- No ho entenc -va pensar la Maria, i va començar a fer una flor vermella amb la tija verda.